

סכת המחשב - אפילו בדרך ארעי

אלה הטענו ישנים אנשים שמכnisים הביתה מחשב בשביל פרנסתם, ינסם אף אנשים שעיקר העבודה שלהם היא דרך אינטרנט.

אוצר הכתובת

ನכוּן, זהה פרנסה, אך מודיע צרי' לחפש פרנסה במקום שיש את כל הפריצות? וכי אפשר לשמור את העינים כאשר מתחסקים בזה? הרי זה נורא ואיום מה שקרה שם, ישן עובדות על אברכים בעלי משפחות עם ילדים שחיו בקדושה ובטהרה ועל ידי האינטרנט נהרס בהם. דרך האינטרנט הם יצרו קשר חי עם כל מי שהם רצוי, וכך הם הגיעו לכל הלכלוק והתוועבות שיש בעולם.

שלא נחוץ "לי זה לא יקרה". היוצר הרע מתחילה רק עם משחק כשר שיש במחשב - "הרי במחשב אין בעיה, והמשחק הוא סתם דבר של מה בכך", אך עליינו לדעת אנו נון שזהו כלי קיבול לכל הלכלוק שיש בעולם! מי עבר לנו שהילדים שלנו לא ישתמשו במכשיר זה לצורך דברים אסורים? היוצר הרע יודע את העבודה.

אנו נון פעם, בדורות קודמים, הכל היה על טהרת הקודש; לא דברו בשפה של הגוים, לא הכירו את כל הקלקולים שיש מסביב, האבאלקח את בנו בגיל שלוש והכנסיס אותו עטוף בטלית בקדושה ובטהרה לחידור. היום היוצר הרע פותח לנו רק חלון קטן אל העולם: "רק תסתכל במחשב בסרט הכי כשר שיש"... אבל סופו של חלון קטן זה הוא אבדון - הרס הנישואין עם הקב"ה.

ישנה עוד בעיה כאובה עם המחשב, בעיה שגם הגוים צועקים עליה. מלחנכים מספרים שלדים מגיעים לחידור מפהקים, אין להם כח ללמידה. מה קרה? הם ישבו ליד המחשב עד ארבע לפנות בוקר! המחשב כ"כ מושך והם פשוט נהייו מכורדים לו. מלבד כל מה שהם ראו שם, הרי בצדורה כזו הם כבר לא ילמדו שום דבר. זהו דבר נורא שעלול ח"ז להרוו את הדור!

שמעתי פעם כלל יפה ויסודי בחינוך: מותר לתת לילד לשחק רק בדבר שכאשר הוא גדל לא יהיה לו עסק בו. ילד יכול לשחק בצדור או בצעצועים. כי לעולם הוא לא יתמכר למשחק זה. ברור שכאשר הוא גדל

לא יהיה לו שום עניין בצעוצועו ילדים. אך אם ניתן ליד לשחק במחשב, הדבר עלול להמשיך לעניין אותו גם כאשר הוא יגדל. הוא יגדל עם המחשב, יתמכר למחשב ויכנס לתוך כל הרעל והחטויות הטמונה בו.

ה策 היעוצה לכל אחד, לא לומר "לי זה לא יקרה", אלא פשוט לעשות מלחמה עם היצר הרע הזה; לא להכניס שום משחקי מחשב וגם לא סרטים כשרים, כי פירצה קטנה גוררת אחריה אבדון לדורות עולם.

אוצר החכמה
אוצר החכמה
אוצר החכמה
אוצר החכמה

"ישקני נשיקות פיהו" - זהירות גם בדברים מותרים

נאמר בשיר השירים (א, ב): "ישקני נשיקות פיהו", והכוונה היא למغان תורה. מתן תורה נקרא "נשיקה". נשיקה היא הביטוי העמוק ביותר שיש לאהבה. נשיקה היא הדבוקות של רוח ברוח. החיים שלי - הנשימה שלי - בתוך החיים שלך. האדם אוהב בכך את השני עם כל החיים שבו - אנו חיים את החיים הטבעיים בלבד, זהה נשיקה. בנשיקה אפשר לבטא אהבה רק אחד לאחר, אי אפשר לחת נשיקה לשני ילדים בלבד. ההגדרה של נשיקה היא שאתה לבך החיים שלי. ומלבד אין לי שום דבר בעולם.

כאשר מגיעה שבת-קדש, נהגים לומר שיר השירים. אומרם "ישקני נשיקות פיהו", כי ההגדרה של שבת-קדש היא "נשיקה": אין עולם ואין עבודה, אין כסף ואין זהב, רק ה' יתברך.

עלינו ללימוד מכאן את צורת הנהגה הרואה עם בורא העולם גם בדברים המותרים. היהודי קם בבוקר ולובש ציצית. בספר דניאל (ז, ט) נאמר "זעתיק יומין יתיב לבושה כתלג חור". "עתיק יומין" זה הקב"ה, ולבושה כתלג חור" הכוונה שהקב"ה לובש בגדי לבן, ולפי סודות התורה בגדי לבן זה ציצית. הקב"ה כביכול לובש ציצית וגם אנחנו לובשים ציצית, ציצית זהה "שמלת הכללה" שלנו.

כך גם כתוב בפיוט "אודה לא-ל לבב חוקר" [שנאמר ברוח הקודש]: "ימצא מקושטת בטלית וטוטפת, כמו כליה מקושטת תמיד בבוקר בבוקר". נחאר לעצמנו אדם שיזורך דלי של בוץ על שמלה של הכללה, הרי הכללה ודי תבכה. ואם נשאל אותה: "הרי הבוץ לא נכנס לעיניים שלך, זה לא